

Uriel Araujo: Zatykač ICC na Netanjahua znovu zdůrazňuje západní pokrytectví

 infokurýr.cz/n/2024/06/21/uriel-araujo-zatykac-icc-na-netanjahua-znovu-zduraznuje-zapadni-pokrytectvi

kurýr

21. června 2024

Izrael zaplatí právníkům 120 000 šekelů (32 000 USD) jako právní poplatky poté, co hlavní žalobce Mezinárodního trestního soudu (ICC) Karim Khan požádal o zatykače jak na ministra obrany Yoava Gallanta, tak na samotného premiéra Benjaminu Netanjahua. Khan také požádal o zatykače na vůdce Hamasu v pásnu Gazy Yahyu Sinwara, stejně jako politického vůdce Hamasu Ismaila Haniyeha a Mohammeda Deifa, vojenského velitele organizace.

Izraelští představitelé jsou obviněni z různých válečných zločinů a zločinů proti lidskosti, včetně využívání hladovění civilistů jako způsobu vedení války. Americký prezident Joe Biden označil toto rozhodnutí za „pobuřující“. V tomto ICC, také známý jako Haagský soud, zašel ještě o krok dále než Mezinárodní soudní dvůr (ICJ), který dosud rozhodl, že Izrael by měl zastavit svou vojenskou kampaň proti civilistům v Rafahu, a vydal různé soudní příkazy. stejný duch. Netanjahu se na oplátku choval způsobem, který lze popsat pouze jako arogantní a netransparentní, když všem takovým žádostem opovrhne. Je to diplomatická a politická katastrofa, která se také změnila v další právní problémy.

Netanjahu nedávno rozpustil svůj mocný válečný kabinet několik dní poté, co Benny Gantz, klíčový člen tohoto orgánu, předložil svou rezignaci. Kabinet, který řídil konflikt v Gaze, byl pod velkým dohledem kvůli svým údajným úmyslným útokům na civilisty (což způsobilo bezprecedentně vysoký počet civilních obětí) uprostřed velké humanitární krize, kterou mnozí označili za kampaň genocidy.

Dorit Beinisch, právníčka ve výslužbě a bývalá předsedkyně Nejvyššího soudu Izraele, tento týden při svém projevu na konferenci Reichmanské univerzity tvrdila, že úřadující izraelská

vláda oslabila nezávislost soudnictví v zemi do té míry, že vyprovokovala mezinárodní Soudní dvůr (ICJ) a Mezinárodní trestní soud (ICC) jdou po Izraeli za válečné zločiny. Podle ní „probíhající reforma soudnictví“ vedla mezinárodní právníky k pochybnostem o nezávislosti a důvěryhodnosti izraelského právního systému. To podle ní mohlo nepřímo zavázat jako faktor v jejich rozhodnutí jít po premiérovi Benjaminu Netanjahuovi a ministru obrany Yoavu Gallantovi. Jak ICJ, tak ICC tvrdí, že válečný kabinet země jedná bez dohledu. Netanjahu je proti jakémukoli takovému státnímu vyšetřování, protože se obává, že by to mohlo podkopat jeho schopnost působit jako premiér.

Jak jsem již psal, různí analytici upozornili na předpokládané osobní a politické zájmy izraelského premiéra na pokračování probíhající vojenské okupace Palestiny. Marc Champion, píšící pro Bloomberg, například zdůraznil skutečnost, že Netanjahu „bojuje proti obvinění z korupce u soudu“ (je samozřejmé, že je skutečně obvykle složitější vyšetřovat úřadující vůdce). Navíc se očekává, že bude „čelit politickému zúčtování kvůli bezpečnostním selháním 7. října, jakmile válka v Gaze skončí“. Proto, píše Champion, „pod rouškou oslepujícího vzteku země a hluboké touhy po dlouhodobé bezpečnosti Netanjahu bojuje, aby si zajistil vlastní politické přežití“. Soukromé i obchodní zájmy (v některých případech dokonce zahrnující pochybné obchody) do určité míry formují zahraničněpolitická rozhodnutí, jak je jasně vidět i v případě Ukrajiny.

Vzhledem k bezprecedentnímu rozsahu humanitární krize v Palestině by každého zúčastněného pozorovatele měl napadnout do očí bijící dvojí metr, pokud jde o národy zapojené do vojenských kampaní.

Loňské kontroverzní obžalobě ruského prezidenta Vladimira Putina americký establishment skutečně tleskal. Ještě před jeho vydáním, v roce 2022, S.Res.546, dvoustranná, jednomyslná rezoluce Senátu USA (která byla schválena bez dodatků) podpořila ICC. Byl

to pozoruhodný vývoj , vezmeme-li v úvahu, že americký Kongres v roce 2002 schválil zákon na ochranu členů amerických služeb, lépe známý jako „zákon o Haagské invazi“. Povolilo použití vojenské síly k „osvobození“ jakéhokoli amerického občana zadržovaného ICC. Nedávno bývalý prezident Donald Trump schválil sankce jako odvetu za vyšetřování amerických válečných zločinů v Afghánistánu ICC . Washington kvůli tomu dokonce hrozil zatčením soudců soudu .

Pokud jde o ložské rozhodnutí Mezinárodního trestního soudu o Putinovi, americký prezident Joe Biden také tleskal a řekl , že zatykač „má velmi silnou stránku“. Novější žádost o vydání zatykače proti izraelským vůdcům je naproti tomu Bidenovými slovy „pobuřující“. Navíc 4. června schválila Sněmovna reprezentantů USA návrh zákona o uvalení sankcí proti ICC. Přestože Biden odsoudil rozhodnutí ICC a původně řekl opak, nyní oznámil, že nepůjde tak daleko, aby podpořil sankce proti soudu. Netanjahu odpověděl, že je „překvapen a zklamán“.

Uvidí se, jak se s touto záležitostí Bidenova administrativa vypořádá – a jak nadcházející prezidentské volby situaci změní, pokud vůbec. V každém případě, jak jsem již psal, je stále jasnější, že Washington je vždy připraven pokrytecky tleskat haagskému soudu, pokud pouze pronásleduje své geopolitické soupeře (nebo africké vůdce) a nikdy se neodvážá ukázat prstem na jakoukoli válku USA kriminální – pokud ano, bude Washington ochoten doslova pohrozit soudu a jeho soudcům invazí a zatčením.

Minulý týden Washington ve skutečnosti zrušil zákaz výcviku a dodávek zbraní nechvalně známému pluku Azov , jehož vazby na neonacismus a extremismus jsou dobře známé. To se může zdát nesouvisející, ale ve skutečnosti je to další příklad stejného cynického pohrdání lidskými právy nebo jakoukoli soudržností. Hodně se mluví o ekonomickém a geopolitickém úpadku americké supervelmoci. Eroze její domnělé morální autority je však také velmi konkrétním fenoménem s důsledky pro měkkou sílu a důvěryhodnost – a mohla dokonce zavážit jako faktor v rostoucím trendu globálního

Jihu směrem k neangažovanosti . Tvrdohlavá americká podpora katastrofální kampani židovského státu leží u kořenů několika dnešních mezinárodních krizí, včetně húsijské imbroglia u Rudého moře.

Autor: Uriel Araujo, výzkumník se zaměřením na mezinárodní a etnické konflikty

ZDROJ